

Ζωντανεύουνε εικόνες μέσα
απ' τα
χέρια μου
ξυπνάνε φωνές
από τα
μάτια μου
τις νύχτες
η θλίψη γίνεται
τόσο μεγάλη
δεν αντέχει
στη κάμαρα
κυλά έξω
στέκεται σε
καμινάδες
καμπαναριά

βούισμα σε μια
άκρη
του μυαλού μου
ήχοι μιας
άγνωστης
παλιάς
μουσικής
μια ήπειρος
ανεξερεύνητη
τώρα
η θλίψη
ξαναπλώνεται στη
κάμαρα
με τυλίγει
με πνίγει
γυρνά στη πόλη
σκεπάζει
χώρες
σκόρπιες
εικόνες
ληλατημένες
πολιτείες

η γεύση
της
η μόνη
αλήθεια
τα ξημερώματα
λίγο πριν
οι πρώτες αχτίδες

λούσουν
τα νεκρά σώματα του Απριλίου

||_/||

~~~ Ζωντανεύουνε εικόνες μέσα
απ' τα
χέρια μου
ξυπνάνε φωνές
από τα
μάτια μου
τις νύχτες
η θλίψη γίνεται
τόσο μεγάλη
δεν αντέχει
στη κάμαρα
κυλά έξω
στέκεται σε
καμινάδες
καμπαναριά

βούισμα σε μια
άκρη
του μυαλού μου
ήχοι μιας
άγνωστης
παλιάς
μουσικής
μια ήπειρος
ανεξερεύνητη
τώρα
η θλίψη
ξαναπλώνεται στη
κάμαρα
με τυλίγει
με πνίγει
γυρνά στη πόλη
σκεπάζει
χώρες
σκόρπιες
εικόνες
ληλατημένες

πολιτείες

η γεύση

της

η μόνη

αλήθεια

τα ξημερώματα

λίγο πριν

οι πρώτες αχτίδες

λούσουν

τα νεκρά σώματα του Απριλίου

||_/||

~~~ [σχολιασμός και γνώμες για την ποίηση του νίκου σφαμένου](#) ~~~
